

NHỚ QUÊ

Còn trời, còn nước, còn non,
Còn vùng đất mẹ, ta còn vấn vương.
Lá xanh còn ấp mái trường?
Đò trên sông cũ còn vương tiếng hò?
Trắng tinh còn áo học trò?
Ruộng sâu, cò trắng, còn no lúa lành?
Tiếng gà còn động mái tranh?
Ve sầu còn giục trên cành cây cao?
Lũy tre còn mãi tươi màu?
“Đồng Đăng” ru tiếng còn câu địu dàng?
Phượng hồng còn nở bên đàng?
Quốc còn kêu nhắc những trang quốc thù?
Lá bàng còn dón hơi thu?
“Ba Vì” còn vương khói mù sơn khê?
Hàng cau còn ngóng ai về?
Trưa hè còn vắng trên đê sáo diều?
Đầm sen còn ngát hương yêu?
Chùa xa in bóng, chuông chiều còn vang?
Bên đình còn nhóm chợ làng?
Còn cô bán rượu? còn chàng say mơ?
Cổm vòng còn gánh duyên tơ?
Chè tươi, nước với còn đưa giọng tình?
Xu xê, chiếc bánh tròn xinh?
Còn anh kẹo kéo cổ tình nói dai?
Những chiều gió bắc, mưa mai,
Vùng đen, mía hấp, còn ai gánh về?
Bánh đa, còn quét cháo kê?
Trầu cau còn nhắc phu thê tắc lòng?
Cờ tây bạn nhậu còn đồng?
Tiệm đóng y cũ, cối đồng còn vang?
Ngòi, còn cầu khỉ bắc ngang?
Ca dao còn vắng mang mang tơ trùng?
Gò Công còn tiếng Phương Dung?
Hà Thanh xứ Huế còn rung tơ đàn?
Bình Tuy còn những xe than?
Thương ai dầu dãi băng ngàn mưu sinh.
Long Thành còn món chim xanh?
Bình Dương, vườn ngọt, trái lành còn thơ?
Bến Tre còn mát bóng dừa?
Hà Tiên còn những ruộng dưa trái dài?
Mỹ Tho còn mặn, còn soài?
Hồng ngự gà trời, còn ai ẩm bằng?

Bến Lức còn vắng bên sông?
Tiếng ai rao khóm, đọt nong tình quê.
Quê Sơn còn mái tóc thề?
Rạch Miễu Mỹ Thuận còn xe đạp diu?
Biên Hòa còn bưởi, còn điều?
Cái Răng, Tân Hiệp, còn nhiều nem chua?
Đak Tô còn những chiều mơ?
Nhà sàn thở khói, lơ thơ bóng người.
Cam Ly còn tiếng nước rơi?
Xuân Hương, hồ biếc còn nơi hẹn hò?
Nhớ về gió bụi Plê-ku
Hàm Rồng núi lớn mây mờ còn che?
Bãi vàng Phan Thiết còn ghe?
Còn làng ngư phủ, vui nghề nắng mưa?
Hố Nai còn những trại cua?
Đất màu Long Khánh máy bừa còn vang?
Thuốc lá Cẩm Lệ, Cẩm Vàng
Ba Tơ Quảng Ngãi, còn hàng mạch nha?
Nhớ mùi thơm ngọt, đậm đà,
Quay về Đà Nẵng, rọ, hà, tré, nem.
Châu Đốc còn chén mắm nêm?
Cả Cẩn Chợ Lớn quán đêm còn người?
“Tập thói” những món ăn chơi,
Nhớ về nếp sống một thời an khang.
Ngày xuân còn lắm hội làng?
Lợn gà tranh pháo, bên đàng còn đồng?
Hoa đào còn sánh má hồng?
Còn anh mãi võ nổi giòng hiên ngang?
Con tầm còn nợ nương tang?
Cụ Đờ còn chiếu bên hàng hoa mai?
Bầu cua cá cọp còn bày?
Còn bàn cờ thế thách tài thấp cao?
Cây nêu còn được dựng sào?
Còn đám “xúc xê” vui chào chúc ai?
Em còn trâm giắt, hoa cài?
Anh còn khăn đóng áo dài mừng xuân?
Gia đình còn được quây quần?
Hăm ba còn lệ TÁO QUÁN tiền về?
Mùng năm còn nhớ tục quê?
Đống Đa còn vắng câu thơ “phá Thanh”?

*
* *

Hồn thơ tổ chút lòng thành,
Tình quê theo giấy trắng trình gửi về,
Bao giờ lòng hết tái tê,
Thanh bình đất mẹ ta về nghĩ ngơi.

NGUU LANG & HUY CÁO